

**ความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการ
สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์**
**Success of modern management of entrepreneurs towards Thailand 4.0
in the Roi-Kean-Sala-Sin Group**

นิศราวรรณ ไพบุญพรพงศ์ (Nisarawan Piboonpornpong) *

Received: September 26, 2021

Revised: October 24, 2021

Accepted: November 7, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษา (1) ลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 (2) ระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยการบริหารจัดการสมัยใหม่และความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 (3) ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการใหม่ (Startup) ที่ได้รับการรับรองเป็นธุรกิจเทคโนโลยีจำนวนทั้งสิ้น 400 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 26.0 และ AMOS version 26.0 ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM)

ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะของผู้ประกอบการใหม่ (Startup) ที่ได้รับการรับรองเป็นธุรกิจเทคโนโลยีจำนวนทั้งสิ้น 400 ราย ที่พบมากที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างจะประกอบธุรกิจในกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ ร้อยละ 35.2 รองลงมาคือ กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว ร้อยละ 20.5 จัดทะเบียนธุรกิจในรูปบริษัท คิดเป็นร้อยละ 65.2 ส่วนที่เหลือร้อยละ 34.8 จัดทะเบียนในรูปห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ลักษณะความเป็นเจ้าของคือเจ้าของถือครองสิทธิ์ถือหุ้นโดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.0 รองลงมาคือร่วมลงทุนจากหุ้นส่วนใหญ่ในเครือญาติ ร้อยละ 17.8 ที่ตั้งของธุรกิจอยู่ในจังหวัดขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด คิดเป็นร้อยละ 24.8 ตามด้วยจังหวัดมหาสารคาม คิดเป็นร้อยละ 22.0 และจังหวัดกาฬสินธุ์ คิดเป็นร้อยละ 21.2 ตามลำดับ

รูปแบบของปัจจัยความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ที่พัฒนาขึ้นด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) สมการมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตลอดจนรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย ปัจจัยการบริหารจัดการสมัยใหม่ด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารจัดการ

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น
Lecturer, Modern Administration and Management
School of Business Administration,
Sripatum University - Khon Kaen

เทคโนโลยี ส่วนปัจจัยข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการสมัยใหม่, ผู้ประกอบการ, ประเทศไทย 4.0

Abstract

The research study on success of modern management of entrepreneurs towards Thailand 4.0 in the Roi-Kean-Sala-Sin group has prominent research objectives as to (1) the business characteristics of startup entrepreneurs entering into Thailand 4.0, (2) the level of opinions among Modern management factors and its Modern management success entering into Thailand 4.0, (3) the causal relationship between business characteristics information, modern management factors influencing on its success entering into Thailand 4.0 in the Roi-Kean-Sala-Sin group.

The research tool was a questionnaire collected from 400 startup entrepreneurs. The data were statistically analyzed by IBM SPSS AMOS 26.0. The statistical values of frequency distribution, percentage, Arithmetic means, Standard Deviation and structural equation model analysis: SEM.

The research results revealed that the characteristics of 400 startup entrepreneurs were supported by the government identifies as a group technology specifically in digital business; the group of Food, Agriculture & Bio-tech (35.2%). Digital, Internet of Things (IoT) and Artificial Intelligence (20.5%); registered in business form of enterprise (65.2%) and characterized in partnership (34.8%); personnel working in Khon Kean (32.0%), Roi-Et (24.8%), Mahasarakam (22.0%) and Kalasin (21.2%).

The Model of Success of modern management of entrepreneurs towards Thailand 4.0 in the Roi-Kean-Sala-Sin that develop has convergent validity Structural Equation Model Analysis: SEM and The Model of success factors of modern management of entrepreneurs to Thailand 4.0 in the Roi-Kean-Sala-Sin Developed with the Structural Equation Model Analysis (SEM) technique, the equations are consistent with the empirical data as well as the developed models. It was found that the causal factors related to the success of new entrepreneurs entering Thailand 4.0 were statistically significant at .05 level consisted of modern management factors. Management and technology management as for the general business information factor, there was not significant causal relationship to the success of new entrepreneurs entering Thailand 4.0.

Keywords: Modern management, Entrepreneurs, Thailand 4.0

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” เป็นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ โดยมีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ทุก 4 ปี อย่างต่อเนื่อง จากรายงานกลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนกลาง ฉบับทบทวน 2564 พบว่า เศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ปี 2560 จำนวน 400,445 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2559 คิดเป็นร้อยละ 4.94 (ปี 2559 มูลค่า GPCP 370,827 ล้านบาท) มีมูลค่า GPCP เป็นลำดับที่ 11 จาก 18 กลุ่มจังหวัด โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 มีมูลค่า GPCP มากเป็นอันดับ 1 มีมูลค่าเท่ากับ 1,826,859 ล้านบาท และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีมูลค่า GPCP ต่ำที่สุดใน 18 กลุ่มจังหวัด (GPCP เท่ากับ 106,390 ล้านบาท) อัตราการขยายตัวของ GPCP กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนกลาง ปี 2555 - 2559 เท่ากับ 1.93 โดยจังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ 194,848 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.5 ของกลุ่มจังหวัดรองลงมา คือ ร้อยเอ็ด (68,647 ล้านบาท) มหาสารคาม (54,263 ล้านบาท) และกาฬสินธุ์ (53,069 ล้านบาท) ตามลำดับ อีกทั้งกลุ่มจังหวัดยังตั้งอยู่บนระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ มีศักยภาพเป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และเป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยและการแพทย์

ท่ามกลางการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจและแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรง ผู้ประกอบการใหม่ยังขาดประสบการณ์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสู่ผลิตภัณฑ์ ขาดการเชื่อมโยงธุรกิจบริการกับชุมชน และขาดทักษะที่จำเป็นในการบริหารสู่ความเป็นนวัตกรรม (แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง (พ.ศ.2561-2565 ฉบับทบทวน) อีกทั้งในทุก ๆ ปี มีผู้ประกอบการใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ผู้ประกอบการบางคนเปลี่ยนจากการเป็นลูกจ้างหรือจากการดำเนินธุรกิจแบบดั้งเดิมเปลี่ยนเป็นธุรกิจรูปแบบใหม่ พบว่าผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ แต่บางคนล้มเหลวไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ สิ่งหนึ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในธุรกิจ อาจไม่ใช่ด้วยสาเหตุที่มีเงินลงทุนมาก ในทางตรงข้ามอาจเนื่องมาจากบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของผู้ประกอบการในหลายมิติ การรู้วิธีการ (Know How) หรือการนำความคิดสร้างสรรค์ มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเครื่องมือเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งวิสัยทัศน์การบริหารจัดการสมัยใหม่ (Modern Management) โดยเน้นการเชื่อมโยงเครือข่าย (Connecting) ของตนเองเข้ากับลูกค้าหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจด้วยกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ทางด้านการจัดการบริหารสมัยใหม่ให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การประกอบธุรกิจประสบความสำเร็จและอยู่รอดได้อย่างยั่งยืน (สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม, 2559)

ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นที่มาของการเกิดผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneur) ตามแนวคิดไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการขับเคลื่อนธุรกิจ เกิดการเปลี่ยนแปลงให้กับอุตสาหกรรมจากโมเดลธุรกิจ (Business Model) ใหม่ ๆ และสามารถทำซ้ำแบบไม่จำกัด (Unlimited) ในต้นทุนที่ต่ำ เช่น เฟสบุ๊ค (Facebook) ไลน์ (Line) กูเกิล (Google) แอร์บีเอ็นบี (Airbnb) และ สตาร์ทอัพ (Startup) อื่น ๆ ที่สามารถใช้โมเดลเดียวกันให้บริการทั่วโลก การยอมให้ธุรกิจขาดทุนในช่วงเริ่มต้นเพื่อให้ผู้บริโภคทดลองใช้จนรู้สึกขาดไม่ได้เพื่อหวังผลการเติบโตอย่างก้าวกระโดดจาก เช่น กูเกิล เฟสบุ๊ค ที่ปล่อยให้ผู้บริโภคทั่วโลกใช้งานฟรี โดยอาศัยพนักงานทำงานเพียงไม่กี่คน แต่เมื่อสามารถสร้างรายได้แล้ว พนักงานเหล่านั้นจะมีมูลค่าต่อหัว (Value Per Head) สูงกว่า SMEs (มาร์เก็ตเรียลไทม์, 2560)

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยจะศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการใหม่ที่จดทะเบียนธุรกิจล่าสุดกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ที่ดำเนินกิจการในกลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ปี 2562 ณ วันที่ 1 มกราคม 2563 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563) ศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 400 ราย ภายใต้การขับเคลื่อนสู่แนวคิดประเทศไทย 4.0 ผลการวิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาการบริหารจัดการสถานประกอบการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ การครอบครองส่วนแบ่งบริหารจัดการ การลงทุนทางเทคโนโลยีเพื่อต่อยอดธุรกิจสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่ ตลอดจนการปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารจัดการเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค และความได้เปรียบคู่แข่งขันได้อย่างเหมาะสมเพื่อประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยการบริหารและความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานประกอบการที่จดทะเบียนธุรกิจล่าสุดกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ที่ดำเนินกิจการในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2562 ณ วันที่ 1 มกราคม 2563 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563) ศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 400 ราย

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ เช่น

1. กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย
2. รูปแบบการจดทะเบียนธุรกิจ
3. ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ
4. จำนวนพนักงานในองค์กร
5. ทำเลที่ตั้งของธุรกิจ

ตัวแปรส่งผ่าน (Mediator Variables) ได้แก่ การบริหารจัดการสมัยใหม่ ในด้าน

1. การบริหารจัดการ
2. การดำเนินการและเทคโนโลยี

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 โครงสร้างองค์กร

4.0 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2561) ในด้าน

1. สถานภาพทางการบริหาร
2. คุณภาพ
3. นวัตกรรม
4. ความรับผิดชอบต่อสังคม
5. ทรัพยากรมนุษย์
6. ทรัพยากรทางการเงิน
7. ทรัพยากรทางกายภาพ
8. ประสิทธิภาพทางต้นทุน
9. การทำกำไร

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) และปลายเปิด (Open-ended Questions) โดยให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaire) สามารถแบ่งได้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของธุรกิจ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-ended Questions) และปลายเปิด (Open-ended Questions) ในลักษณะแบบระบุนรายการ (Check List) และเติมข้อความ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จะศึกษาถึงการบริหารกิจการสมัยใหม่โดยจะพยายามเชื่อมโยง (Connecting) เข้ากับลูกค้าด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ และการดำเนินการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตและให้บริการ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จะศึกษาถึงการบรรลุเป้าหมายของกิจการ จากการบริหารจัดการสมัยใหม่เกี่ยวกับสถานภาพทางการบริหารจัดการ คุณภาพ

นวัตกรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรทางกายภาพ ประสิทธิภาพทางต้นทุน และการทำกำไร ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) 5 ระดับ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามโดยให้เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 2 ร่างแบบสอบถาม โดยเขียนข้อความคำถามต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Item Objective Congruency Index: IOC) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยการหาค่า IOC โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1 ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปทุกข้อคำถามซึ่งสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือนำเพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ดำเนินการส่งแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ถึงผู้ประกอบการและจัดเตรียมซองติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ให้ผู้วิจัยใส่ซองเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ จำนวน 200 คน และแบบออนไลน์ผ่าน Google Form จำนวน 200 คน รวมจำนวน 400 คน ใช้เวลา 45 วัน มีแบบสอบถามที่ตอบกลับจำนวน 400 ฉบับ อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้
ระยะที่ 1 หองศ์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ แหล่งเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาปรับปรุงแบบสอบถามโดยให้เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ทำการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วหลังจากนั้นผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ร่วมกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย และนำคำตอบมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เพื่อพิจารณาว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหากับการตอบแบบสอบถามหรือไม่ แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลกับประชากรตัวอย่างจำนวน 400 ราย และนำคำตอบมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไป

ระยะที่ 2 สร้างโมเดลและวิเคราะห์รูปแบบธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาวิเคราะห์ประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) โดยแสดงเป็นจำนวน และร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis-CFA) ของปัจจัยแต่ละตัว เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) และ ยืนยันรูปแบบการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มของสถานประกอบการ

กลุ่มของสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-tech)	141	35.2
กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-med)	60	15.0
กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices and Mechatronics)	60	15.0
กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ และปัญญาประดิษฐ์ (Digital, Internet of Things (IoT) and Artificial Intelligence)	82	20.5
กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)	57	14.3
รวม	400	100

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ในกลุ่ม กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-tech) จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมา คือกลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ และ ปัญญาประดิษฐ์ (Digital, Internet of Things (IoT) and Artificial Intelligence) จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-med) และกลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

(Smart Devices and Mechatronics) จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 เท่ากัน และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทำเลที่ตั้งของธุรกิจกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ทำเลที่ตั้งของธุรกิจกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์	จำนวน	ร้อยละ
ร้อยเอ็ด	99	24.8
ขอนแก่น	128	32.0
มหาสารคาม	88	22.0
กาฬสินธุ์	85	21.2
รวม	400	100

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทำเลที่ตั้งของธุรกิจกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ในขอนแก่น จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา ร้อยเอ็ด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 มหาสารคาม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และกาฬสินธุ์ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ตามลำดับ

ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยทางการบริหารจัดการสมัยใหม่

การศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตาราง 3 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารจัดการสมัยใหม่

ปัจจัยทางการบริหารจัดการสมัยใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น
ด้านการบริหารจัดการ	4.16	0.60	มาก
ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี	4.07	0.59	มาก
รวม	4.11	0.50	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้งสองด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X}=4.16$) และ ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.07$)

ผลการศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตาราง 4 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่

ความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น
สถานภาพทางการตลาด	3.99	0.59	มาก
คุณภาพ	3.92	0.67	มาก
นวัตกรรม	4.06	0.58	มาก
ความรับผิดชอบต่อสังคม	4.15	0.55	มาก
ทรัพยากรมนุษย์	4.10	0.51	มาก
ทรัพยากรการเงิน	4.14	0.59	มาก
ทรัพยากรทางกายภาพ	4.12	0.64	มาก
ประสิทธิภาพบริหารต้นทุน	4.20	0.64	มาก
ด้านกำไร	4.23	0.58	มากที่สุด
รวม	4.10	0.43	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านและระดับมาก 8 ด้าน โดยด้านกำไร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$) รองลงมา คือ ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน ($\bar{X}=4.20$) ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X}=4.15$) ด้านทรัพยากรการเงิน ($\bar{X}=4.14$)

ด้านทรัพยากรทางกายภาพ ($\bar{X}=4.12$) ด้านทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X}=4.10$) ด้านนวัตกรรม ($\bar{X}=4.06$) ด้านสถานภาพทางการตลาด ($\bar{X}=3.99$) และด้านคุณภาพ ($\bar{X}=3.92$) ตามลำดับ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่ในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

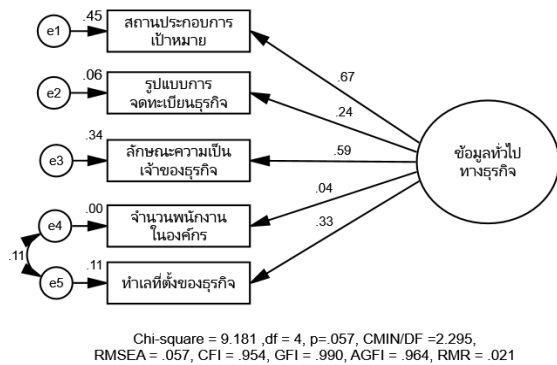
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ ปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ ประกอบด้วยด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี และความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ ประกอบด้วยด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรการเงิน ด้านทรัพยากรทางกายภาพ ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน และด้านกำไร

ก่อนวิเคราะห์อิทธิพลของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่ในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis-CFA) ของปัจจัยแต่ละตัว เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (CFA) ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย 5 ตัว ได้แก่ สถานประกอบการเป้าหมาย รูปแบบการจัดทะเบียนธุรกิจ ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวนพนักงานในองค์กร และทำเลที่ตั้งของธุรกิจ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

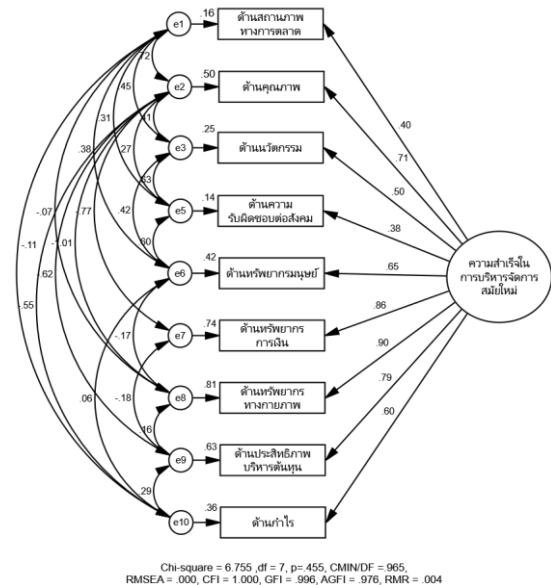

ภาพประกอบ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ

จากภาพประกอบ 1 พบว่า โครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 9.181 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 4, p เท่ากับ .057 ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.990, AGFI มีค่าเท่ากับ .964, RMR มีค่าเท่ากับ .021, RMSEA มีค่าเท่ากับ .057 โดยเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้ พบว่า ตัวแปรสินค้ามีหลากหลาย (Product3) มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ สถานประกอบการเป้าหมาย มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด เท่ากับ 0.67 รองลงมา คือ ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ ทำเลที่ตั้งของธุรกิจ และรูปแบบการจัดทะเบียนธุรกิจ มีค่าน้ำหนักปัจจัยเท่ากับ 0.59, 0.33 และ 0.24 ตามลำดับ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่จำนวนพนักงานในองค์กรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงตัดตัวแปร จำนวนพนักงานในองค์กร และทำการวิเคราะห์โครงสร้างใหม่ ดังนี้

2. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่

ผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (CFA) ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ ประกอบด้วย ด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรการเงิน ด้านทรัพยากรทางกายภาพ ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน และด้านกำไร ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างข้อมูลความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่

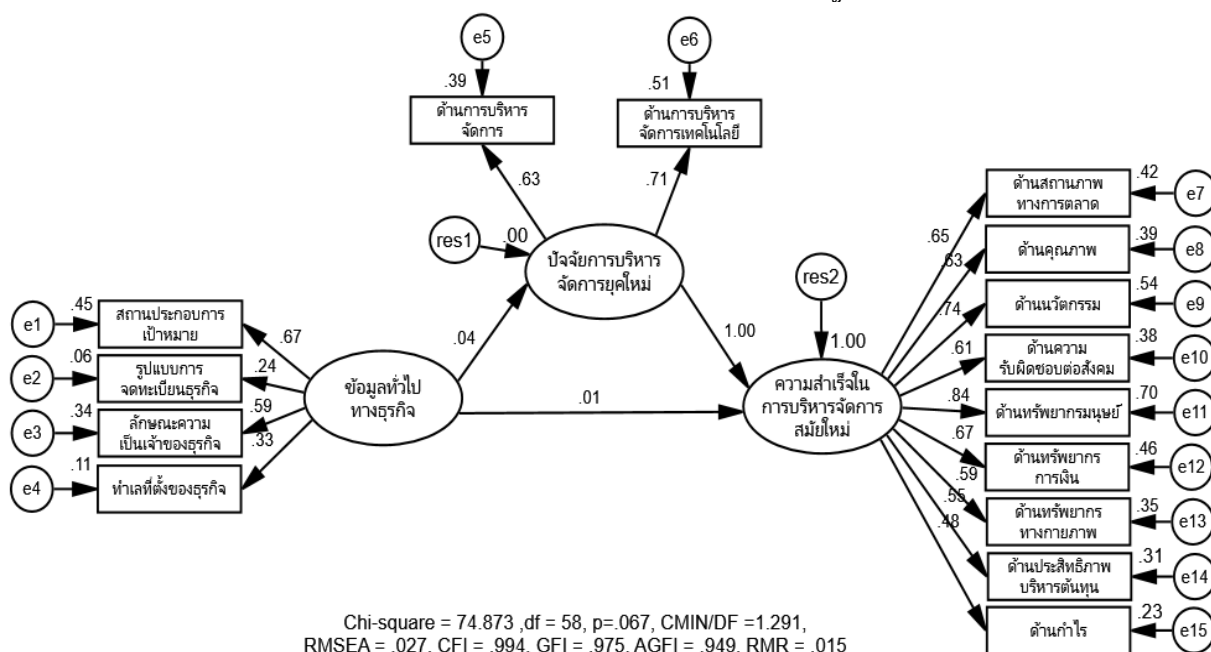
จากภาพประกอบ 2 พบว่า โครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 6.755 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 7, p เท่ากับ 0.455 ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.996, AGFI มีค่าเท่ากับ 0.976, RMR มีค่าเท่ากับ 0.004, RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.000 โดยเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ตัวแปรด้านทรัพยากรทางกายภาพ มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ 0.90 รองลงมา คือ ด้านทรัพยากรการเงิน ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน ด้านคุณภาพ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านกำไร ด้านนวัตกรรม ด้านสถานภาพทางการตลาด และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าน้ำหนักปัจจัยเท่ากับ 0.86, 0.79, 0.71, 0.65, 0.60, 0.50, 0.40 และ 0.38 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อิทธิพลของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

H1: ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0

H2: การบริหารการจัดการสมัยใหม่ มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0

ทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย ปัจจัยการบริหารจัดการสมัยใหม่ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี ส่วนปัจจัยข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 3 แสดงผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ที่ปรับใหม่ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

H3: ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0

ผลการทดสอบข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ กับการบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ดังแสดงในภาพประกอบ 3

จากภาพประกอบ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมการโครงสร้างที่ปรับใหม่ พบว่า สมการโครงสร้างตามสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 74.873 ค่า χ^2/df เท่ากับ 1.291 (ไม่ควรเกิน 2) องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 59, p เท่ากับ 0.067, RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.027, ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.975 โดยพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 อย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรเหตุและตัวแปรผลหลังการปรับใหม่

ตัวแปร	ปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่			ความสำเร็จในการบริหารจัดการ		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ	0.043	-	0.043	0.014	0.043	0.057
ปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่	-	-	-	0.999*	-	0.999**

$\chi^2 = 74.873$, df = 59, p = 0.067, $\chi^2/df = 1.291$, RMSEA = 0.027, RMR = .015, CFI = 0.994, GFI = 0.975, AGFI = 0.949

** p < .01

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยสรุปแล้ว พบว่า

ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การบริหารการจัดการสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่ในประเทศไทย 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่ในประเทศไทย 4.0 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่ในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ ปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ ประกอบด้วยด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี และความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ ประกอบด้วยด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรการเงิน ด้านทรัพยากรทางกายภาพ ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน และด้านกำไร

ก่อนวิเคราะห์หือทธิพลของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจกับปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการใหม่ในประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis-CFA) ของปัจจัยแต่ละตัว เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (CFA) ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจซึ่งประกอบด้วย 5 ตัว ได้แก่ สถานประกอบการเป้าหมาย รูปแบบการจัดทะเบียนธุรกิจ ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวนพนักงานในองค์กร และทำเลที่ตั้งของธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจหลังตัดจำนวนพนักงานในองค์กรพบว่า โครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 4.336 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 2, p เท่ากับ 0.114 ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.994, AGFI มีค่าเท่ากับ 0.972, RMR มีค่าเท่ากับ 0.018, RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.054 โดยเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าตัวแปรสถานประกอบการเป้าหมาย มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ 0.67 รองลงมา คือ ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ ทำเลที่ตั้งของธุรกิจ และรูปแบบการจัดทะเบียนธุรกิจ มีค่าน้ำหนักปัจจัยเท่ากับ 0.59, 0.33 และ 0.24 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ ผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (CFA) ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ ประกอบด้วยด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างข้อมูลปัจจัยการบริหารจัดการยุคใหม่ พบว่า โครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 0 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 0 เนื่องจากมีโครงสร้างที่อิ่มตัว (saturated model) ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 1 โดยเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) พบว่า ค่าน้ำหนักปัจจัยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยี มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ 0.80 รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการ มีค่าน้ำหนักปัจจัยเท่ากับ 0.52

1.3 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยัน (CFA) ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ ประกอบด้วย ด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรการเงิน ด้านทรัพยากรทางกายภาพ

ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน และด้านกำไร ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างข้อมูลความสำเร็จในการบริหารจัดการสมัยใหม่ พบว่า โครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 6.755 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 7, p เท่ากับ 0.455 ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.996, AGFI มีค่าเท่ากับ 0.976, RMR มีค่าเท่ากับ 0.004, RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.000 โดยเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ตัวแปรด้านทรัพยากรทางกายภาพ มีค่าน้ำหนักปัจจัยมากที่สุด คือ 0.90 รองลงมา คือ ด้านทรัพยากรการเงิน ด้านประสิทธิภาพบริหารต้นทุน ด้านคุณภาพ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านกำไร ด้านนวัตกรรม ด้านสถานภาพทางการตลาด และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าน้ำหนักปัจจัยเท่ากับ 0.86, 0.79, 0.71, 0.65, 0.60, 0.50, 0.40 และ 0.38 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุป “ความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 จะขึ้นอยู่กับบริหารจัดการตลาดสมัยใหม่ และข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจเกี่ยวกับกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย รูปแบบการจดทะเบียนธุรกิจ ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวนพนักงานในองค์กร ทำเลที่ตั้งของธุรกิจ อีกทั้งการบริหารจัดการตลาดใหม่ ยังได้รับอิทธิพลจากข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจดังกล่าวด้วย”

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่สู่ประเทศไทย 4.0 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Hu & Wall (2005) ที่สรุปว่า ปัจจัยด้านผู้ประกอบการเป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสำเร็จของการดำเนินงานพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Huang et al., 2005; Ghandour, 2009; Xuan et al., 2014 ที่พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การสนับสนุนของภาครัฐ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบ เนื่องจากการสนับสนุนของภาครัฐทั้งด้านนโยบายและการสนับสนุนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยที่สามารถสนับสนุนการเติบโตของธุรกิจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Xuan et al. (2014) ที่

สรุปว่า การสนับสนุนของภาครัฐมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจค้าปลีกอิเล็กทรอนิกส์ และการศึกษาของ Kvinauskaite et al. (2005) พบว่า การสนับสนุนของภาครัฐมีผล กระทบเชิงบวกต่อธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งขนาดกลางและย่อม อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษา ของ Rotchanakitumnuai & Speece (2007) ศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของร้านค้าออนไลน์ในประเทศไทย สรุปว่าการสนับสนุนของภาครัฐเป็นปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจร้านค้าออนไลน์ เช่นเดียวกับ การศึกษาของ Ryn et al. (2012) สรุปว่าความช่วยเหลือและความมุ่งมั่นของภาครัฐในการส่งเสริมธุรกิจ เป็นปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธุรกิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความความสำเร็จของธุรกิจสอดคล้องกับข้อสรุปของ Ghandour et al. (2007) ที่กล่าวว่าการบริหารจัดการคุณภาพของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ระบบสารสนเทศ และระบบการให้บริการ ทำให้ลูกค้าได้ประโยชน์และเกิดความพึงพอใจ เช่นเดียวกับข้อสรุปของ Xuan et al. (2014) ที่กล่าวว่าปัจจัยด้านคุณภาพของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ คุณภาพของเนื้อหา ความน่าเชื่อถือได้ของระบบ และการให้บริการและการสนับสนุน เป็นปัจจัยที่มีผลในเชิงบวกต่อความสำเร็จของ ธุรกิจค้าปลีกอิเล็กทรอนิกส์ การแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากปัจจุบันการแข่งขันของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มที่มีความรุนแรงมากขึ้นจากความ ต้องการสินค้าหรือการบริการของลูกค้าที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้จำนวนคู่แข่งในธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์เชิงรับเพื่อลดความรุนแรงของการแข่งขัน เช่น การเพิ่ม คุณค่าให้กับสินค้าด้วยการปรับปรุงและพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่องและหาบริการใหม่ ๆ มาเสนอแก่ลูกค้า การสร้างเว็บไซต์เป็นแหล่งชุมชน การส่งเสริมภาพลักษณ์ของธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางเสริมสร้างความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จะต้องมีความรู้ ทักษะ และมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจ มีการนำเทคโนโลยีมาสร้างนวัตกรรมต่อยอดทางธุรกิจ เพื่อช่วยลดเวลา ลดต้นทุนการผลิต ลดการพึ่งพาแรงงานคนซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงในภาวะปัจจุบันที่ขาดแคลนแรงงาน การจัดการกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน สะดวกในการควบคุมดูแลและตรวจสอบ ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันจากการดำเนินธุรกิจให้สามารถอยู่รอดและเติบโตต่อไป

2. ผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จะต้องมีการจัดฝึกอบรมสัมมนา ส่งเสริมการลงทุนโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องยนต์ ในการขับเคลื่อนธุรกิจ (ทำน้อยได้มาก) โดยอาศัยการวิจัยและพัฒนาจากเครือข่ายความรู้ของหน่วยงานรัฐ ภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังเป็นเครือข่ายทางธุรกิจ สู่หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเต็ม รู้จักพอ และรู้จักปัน” โดยมุ่งเน้นแก้ปัญหารายกลุ่ม ผู้ประกอบการตามลักษณะเฉพาะทางธุรกิจ เช่น กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย รูปแบบการจัดทะเบียนธุรกิจ ลักษณะความเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวนพนักงานในองค์กร ทำเลที่ตั้งของธุรกิจ มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

3. กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ขาดความได้เปรียบในการแข่งขันการสร้างสรรค่นวัตกรรม การศึกษาพบว่า การบริหารจัดการสมัยใหม่มีเทคโนโลยียังอยู่ในระดับปานกลางส่งผลให้ความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่ยังไม่สอดคล้องกับการจัดการสมัยใหม่ที่ควรผสมผสานการสร้างสรรค่นวัตกรรมที่ตอบสนององความพอใจที่ดีที่สุดให้ลูกค้าเพื่อตอบสนองกิจกรรมที่สร้างคุณค่าผ่านการแลกเปลี่ยนผ่านช่องทางต่าง ๆ

4. ความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ยังทำได้ล่าช้าเพราะอาจประสบปัญหาด้านการเงินและการลงทุน แต่หากมีการบริหารการเงินและการลงทุนพอเพียง ส่งผลให้ความสำเร็จอาจใกล้เคียงและไม่สามารถแข่งขันในระดับผู้นำธุรกิจในกลุ่มเป้าหมายได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาวะการณ์และสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ และอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลครบถ้วนขึ้นทันยุค ทันสมัย

2. ศึกษาตัวแปรตามหรือตัวแปรส่งผ่านร่วมในรูปแบบจำลองเพื่อทราบถึงอิทธิพลทางตรงและตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อองค์ประกอบปัจจัยความสำเร็จของการจัดการสมัยใหม่ รวมทั้งศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้เป็นโมเดลเพื่อเป็นประโยชน์ในการต่อยอดทางธุรกิจกับผู้ประกอบการต่อไปในอนาคต

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อองค์ประกอบในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการสมัยใหม่ของผู้ประกอบการสู่ประเทศไทย 4.0 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ แบบเจาะลึกในแต่ละองค์ประกอบโดยควรศึกษาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณและควรศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการนำเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมัยใหม่ไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบองค์ประกอบให้มีประสิทธิผลมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น ที่สนับสนุนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำการวิจัยได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2563). ระบบคลังข้อมูลธุรกิจ. (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 5 มกราคม 2563, จาก <http://datawarehouse.dbd.go.th/bdw/search/search2.html>
- มาร์เก็ตเียร์ทูเดย์. (2560). 4 ความต่างระหว่าง STARTUP กับ SME. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2560, จาก <http://marketer.co.th/archives/84084>
- สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม. (2559). ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560- 2579). สืบค้น 25 เมษายน 2560 จาก http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/industry_plan/hailandindustrial developmentstrategy4.0.pdf
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2561). เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติปี 2561-2562. กรุงเทพฯ: สถาบันฯ.
- Ghandour, A. (2009). *Electronic commerce among SMEs*. Hershey, PA: IGI Global.
- Ghandour; et al. (2007). "Effect on Item Reliability and Discrimination of Conventional Versus Complex" All - of - the - above" and "none - of - the - above" Multiple Choice", Dissertation Abstracts International.
- Hu, W. & Wall, G. (2005). Environmental management, environmental image and the competitive tourist attraction. *Journal of Sustainable Tourism*, 3(6), 617-635.
- Huang, J., Wang, H. & Zhao, C. (2005). *E-commerce success factors: Exploratory and empirical research on the Chinese publishing industry*. England: Cambridge Scholars.
- Kvainauskaite, V., Sarapovas, T. & Cvilikas, A. (2005). Selection and assessment of e-commerce models in SMEs. *Engineer Economics*, 4 (4 4), pp.64-70.
- Rotchanakitumnuai, S. & Speece, M. (2003). Barriers to Internet banking adoption: a qualitative study among corporate customers in Thailand. *International Journal of Bank Marketing*, 21(6/7), 312-323.
- Ryn, K., Lee, H-R, & Kim, W.G. (2012). The influence of the quality of the physical environment, food, and service on restaurant image, customer perceived value, customer satisfaction, and behavioral intentions. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 24(2), 200-223.
- Xuan, W., Xu, J. & Quaddus, M. (2014). Factors of successful e-tailing in China's retail industry: A case study [Online]. Retrieved September 18, 2015, from: <http://www.acis2007.usq.edu.au/assets/papers/58.pdf>.